

РЕШЕНИЕ

№ 25620

гр. София, 28.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 20.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Красимира Милачкова

ЧЛЕНОВЕ: Боряна Бороджиева
Мариана Маркова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5355** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мариана Маркова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по чл. 63в от ЗАНН във връзка с глава дванадесета от АПК.

Образувано е по касационна жалба от началник отдел „Оперативни дейности“ – Б., дирекция „Оперативни дейности“ в Главна дирекция „Фискален контрол“ при ЦУ на НАП против решение № 1132/26.03.2025 г. по н. а. х. д. № 15130/2024 година на Софийски районен съд, с което е отменено наказателно постановление № 744968- F746661/22.12.2023 г. на касатора, с което на основание чл. 185, ал. 2, изр.2 от ЗДДС, вр. чл. 185 ал. 1 от ЗДДС на жалбоподателя е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв. (петстотин лева), за нарушение на чл. 59а, ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 на МФ за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин, вр. чл. 118, ал. 10 от ЗДДС Касаторът не е съгласен с изводите на първоинстанционния съд за отмяна. Счита, че в конкретния случай не са налице обстоятелствата по чл. 118, ал. 11, т. 5 от ЗДДС, обосноваващи изключение от задължението за подаване на съответния документ до НАПП, въпреки, че в търговския обект е работила електронна система с фискална памет (ЕСФП). Заявява, че за процесната доставка нивомерната измервателна система (НИС), която е част от ЕСФП, е подала автоматично данни до НАП за полученото количество гориво , но не са подадени документални данни към НАП, свързващи полученото гориво и акцизния данъчен документ, придружаващ доставката.

Иска се отмяна на решението и потвърждаване на НП.

Ответникът по касацията – чрез процесуален представител – оспорва касационната жалба.

Претендира присъждане на разноски – юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът изразява становище за неоснователност на жалбата.

Касационната жалба е процесуално допустима – подадена е в срок и от надлежна страна.

С НП „Лукойл България“ ЕООД е санкционирано за това, че на 28.11.2023 година в 10: 00 часа, при извършена проверка на обект – бензиностанция „Лукойл“ на автомагистрала „Т.“ – 88 км, север, стопанисван от „Лукойл България“ ЕООД, ЕИК[ЕИК], отразена в протоколи за извършена проверка серия АА № 0155413/26.10.2023 г. и № 0155419/28.11.2023 г., е установено, че „Лукойл България“ ЕООД не е изпълнило задължението си по чл. 59а ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 година за регистриране и отчитане чрез фискални устройства на продажбите в търговските обекти, изискванията към софтуерите за управлението им и изисквания към лицата, които извършват продажби чрез електронен магазин (Наредбата), да подаде в НАП данни чрез електронен документ за получаване (ЕДП) съгласно приложение № 23 за потвърждаване на полученото на 05.10.2023 г. гориво от доставчика „Синергон петролиум“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] - 17940 кг. газ пропан - бутан, с код по КН 27111900 по АДД с УКН 0000000008086959/04.10.2023 г. предназначено за продажба от обект за крайно разпространение – посочената бензиностанция, стопанисвана от дружеството-жалбоподател. Доставка е била декларирана чрез въведената в обекта ЕСФП и издаден служебен бон № 0240816/05.10.2023 година и с издаден служебен бон за доставка по нивомер № 0240761/05.10.2023 година за 1 547 кг. газ пропан - бутан.

СРС е приел, че отговорността на „Лукойл България“ ЕООД за нарушение на чл. 59а ал. 3, т. 1 от Наредба № Н-18/13.12.2006 година на МФ във връзка с чл. 118, ал. 10 от ЗДДС е ангажирана неправилно, тъй като в проверявания обект е функционирала ЕСФП и през тази система получените количества горива са били отчетени, което изключва задължението на получателя на доставката да подава ЕДД. С оглед на това е отменил оспореното НП.

Решението е правилно, а мотивите му се споделят от касационния състав.

Нормата на чл. 3, ал. 3 от Наредба № Н – 18 от 13.12.2006 година на МФ определя, че всяко лице по ал. 2 е длъжно да предава на НАП по установената дистанционна връзка и данни, които дават възможност за определяне на наличните количества горива в резервоарите за съхранение в обектите за търговия на течни горива; за тази цел като средство за измерване от одобрен тип се използва нивомерна измервателна система за обем на течни горива с информационен изход за свързване към централно регистриращо устройство на ЕСФП и подлежи на метрологичен контрол.

С разпоредбата на чл. 118, ал. 10 от ЗДДС се въвежда задължение за данъчно задължено лице - доставчик/получател по доставка на течни горива, да подава в Националната агенция за приходите данни за доставката и движението на доставените/получените количества течни горива, както и за промяната в тях. Данните се подават на датата на данъчното събитие или на датата на възникване на промяна в обстоятелствата по електронен път с квалифициран електронен подпис.

В нормата на чл. 118, ал. 11, т. 5 от ЗДДС е въведено изключение от това задължение, а именно, че данни по ал. 10 не се подават от получателя за доставки, които е отчетел като получени чрез електронната си система с фискална памет.

В същия смисъл е и текстът на чл. 59а ал. 3, т. 1 от Наредбата, според който за обектите с ЕСФП се подават данни за доставени количества горива по документ, чрез въвеждането им в ЕСФП.

Хронологията на доставката, установена при констатиране на нарушението, според съдържанието на административнонаказателната преписка, е следната.

На 05.10.2023 година „Синергон петролиум“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] е издало електронен акцизен данъчен документ (еАДД) с уникален контролен номер (УКН) № 0000000008086959/04.10.2023 г. година, по силата на който е декларирано доставка на 17 940 кг. газ пропан – бутан на

жалбоподателя „Лукойл България“ ЕООД (краен разпространител на горивото), на процесната бензиностанция, който, обаче, е декларирал чрез ЕСФП получаване на доставка 1 547 кг газ пропан – бутан и е издал служебен бон № 0240816/05.10.2023 година, както и служебен бон за доставка по нивомер № 0240761/05.10.2023 година.

При проверката органите на НАП са приели, че „Лукойл България“ ЕООД е имало задължение по чл. 59а, ал. 3, т. 1 от Наредбата да подаде в НАП данни (чрез ЕДП) за потвърждаване на „полученото гориво“ на датата на данъчното събитие (05.10.2023 година), но не е изпълнило това свое задължение.

По делото не се спори, че при проверката в търговския обект на жалбоподателя е установено, че на 05.10.2023 година е получена доставка на гориво по еАДД с УКН № 0000000008086959/04.10.2023 година, както и че в обекта е въведена в експлоатация и се използва нивомерна измервателна система за обем на течни горива с информационен изход за свързване към централно регистриращо устройство на ЕСФП по смисъла на чл. 3, ал. 3 от цитираната Наредба и към датата на доставката, посредством ЕСФП, към НАП, е била подадена дистанционно информация от нивомерната система, т. е. за 1 547 кг газ пропан – бутан.

На първо място никъде в НП и в АУАН, не се обсъжда разликата между количеството гориво, декларирано като доставено от „Синергон петролиум“ ЕООД, от една страна, а от друга – количеството гориво, декларирано чрез ЕСФП от „Лукойл България“ ЕООД като получено от „Синергон петролиум“ ЕООД. В НП, изразът, използван от наказващия орган, относно недеklarирането с ЕДП, е за „полученото гориво“, без да е ясно какво конкретно съдържание се влага в него - като 17 940 кг. газ пропан – бутан (декларирано от „Синергон петролиум“ ЕООД с краен получател „Лукойл“), като 1 547 кг. газ пропан – бутан (декларирани чрез ЕСФП като получени от жалбоподателя) или като разликата между двете величини, т. е. какво количество гориво е следвало да бъде декларирано от „Лукойл България“ ЕООД (чрез ЕДП, според органа), а не е направено. Тази съществена неяснота в описанието на фактическата обстановка има за последица неяснота относно параметрите на задължението на жалбоподателя, чието неизпълнение е било възприето като административно нарушение.

Жалбоподателят, разполагащ с ЕСФП на бензиностанцията си, е приложил нормата на чл. 59а ал. 3, т. 1 от Наредбата и е декларирал чрез системата получаването на 1 547 кг. газ пропан – бутан, а този подход е съобразен с изискванията на закона, както напълно основателно констатира СРС. Ако наказващият орган е използвал в НП израза „полученото гориво“ като е имал предвид, че „Лукойл България“ ЕООД е следвало да декларира с ЕДП цялата доставка в размер на 17 940 кг. газ пропан – бутан, а не го е сторил, НП би било незаконосъобразно, предвид правомерното деклариране от дружеството с ЕСФП на получените 1 547 кг. газ (част от цялото). Ако наказващият орган е използвал израза „полученото гориво“ като е имал предвид, че „Лукойл България“ ЕООД е следвало да декларира с ЕДП единствено разликата между цялото получено гориво и декларираното с ЕСФП, то той е следвало да опише нарушението именно по този начин, но не го е сторил в НП. Евентуално нарушение би било налице при установяване, че дружеството не е подало данни, т. е. не е декларирано през ЕСФП разликата между количеството по цялата доставка и количеството, обявено с ЕСФП, което, евентуално, би било нарушение на чл. 118, ал. 11, т. 5 от ЗДДС. Такива факти и такава правна квалификация, обаче, липсват в обжалваното НП. Затова следва да се приеме, че наказващият орган е възприел като административно нарушение неподдаването на ЕДП с информация за полученото количество 1 547 кг газ. За това количество от жалбоподателя законосъобразно е подадена информация чрез ЕСФП, т. е. не е извършено нарушение.

На следващо място и в АУАН, и в НП е налице съществено разминаване при посочване на датата

и мястото на твърдяното нарушение, като в АУАН е отразено, че „нарушението е извършено на 05.11.2023 г. в [населено място]“, а в НП е отразено, че „нарушението е извършено на 05.10.2023 г. в [населено място]“. Същевременно в описателната част и на двата акта е посочено, че провереният обект – бензиностанция „Лукойл“ се намира на автомагистрала „Т.“ – 88 км. Север. Така констатираните от касационната инстанция съществени процесуални нарушения са самостоятелно основание за отмяна на НП.

Имено по тази причина, след като е приложил правилно закона, РС е отменил НП.

Решението следва да се остави в сила.

Изходът от оспорването обуславя основателността на претенцията на процесуалния представител на „Лукойл България“ ЕООД за присъждане на разноси – за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева. Разноските следва да бъдат поети от Националната агенция за приходите (НАП) - юридическото лице, в чиято структура е наказващият орган.

По изложените съображения, на основание чл. 221, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН, съдът

РЕШИ

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1132/26.03.2025 г. по н. а. х. д. № 15130/2024 година на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА Националната агенция за приходите да заплати на „Лукойл България“ ЕООД с ЕИК[ЕИК] сумата от 100 (сто) лева разноси по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1. 2.